

85/86

Soláň

iZPOD

FIVE PRS

Otroci

Bodoči ljudje.

Šolarji življenja in radosti

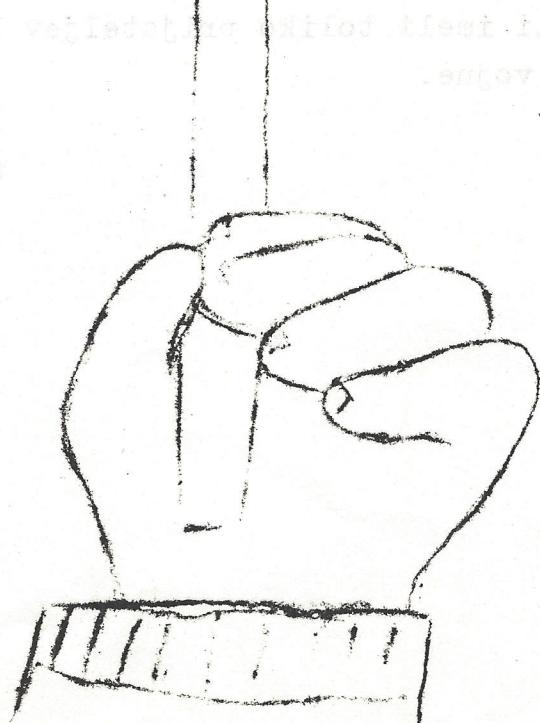
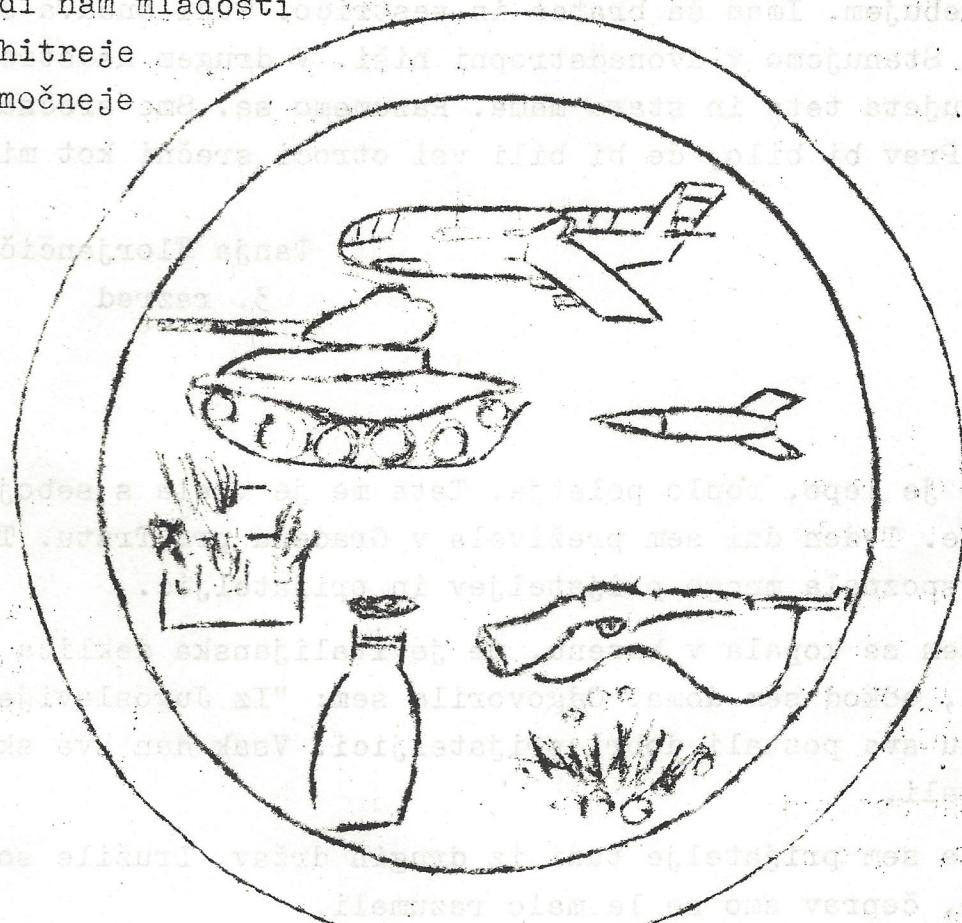
Ne dovolite da vas jok budi

Dajte tudi nam mladost

Rastite hitreje

Ljubite močneje

Navkljub im daž videro kocido dač tild id es olof id veri .en, .en,

Srečna sem. Rada pasem kokoši, rada se igram, rada se učim, a najraje zjutraj dolgo spim. Mama in tata mi kupita, kar potrebujem. Imam še bratca in sestrico. Tudi onadva sta srečna. Stanujemo v dvonadstropni hiši. V drugem nadstropju stanujeta teta in stara mama. Razumemo se. Smc srečna družina. Prav bi bilo, če bi bili vsi otroci srečni kot mi.

Tanja Florjančič

3. razred

Bilo je lepo, toplo poletje. Teta me je vzela s seboj na morje. Teden dni sem preživila v Gradežu pri Trstu. Tam sem spoznala mnogo prijateljev in prijateljic.

Ko sem se kopala v bazenu, me je italijanska deklica vprašala, odkod sem doma. Odgovorila sem: "Iz Jugoslavije." Kmalu sva postali dobri prijateljici. Vsak dan sva skupaj plavali.

Imela sem prijatelje tudi iz drugih držav. Družile so nas igre, čeprav smo se le malo razumeli.

Ko sem se morala posloviti od njih, mi je bilo zelo hudo. Če bi odrasli imeli toliko prijateljev kot otroci, ne bi bilo nikoli vojne.

Mojca Čufer

3. razred

Stara sem bila tri leta, ko so mi starši kupili kolo. Rada sem se vozila, zato sem se hitro naučila. Nekega dne sem zelo hitro vozila, padla in kot mrtva obležala na cesti. Prišla je mama, me pobrala, stresla, šele nato sem zajokala. Odnesla me je domov in očistila. Z očetom sta me odpeljala k zdravniku. Ker sem imela pretres možganov, sem morala tri dni ostati v bolnici. Ko sta starša odhajala domov, sem jokala: "Saj me ne bosta pozabila, saj me ne bosta zapustila." Bila sem užaljena, ker sta me pustila v bolnici. Ležala sem v sobi, kjer so bili sami fantje. Bilo mi je zelo dolgčas, ker se nisem imela s kom igrati. Ko sta me obiskala, sem se naredila, kot da ju ne poznam. Šele čez nekaj časa sem se začela pogovarjati, ker sem mislila, da bom lahko šla z njima domov. Obiskov je bilo kmalu konec in sestra je rekla, da se moram posloviti. Planila sem v jek in se z vso močjo prijela maminega krila. Sestra je bila močnejša in me je odtrgala od mame. Telažila me je, da bosta jutri zopet prišla in bom lahko šla z njima. Drugi dan sta res prišla in me odpeljala domov.

Že takrat sem premisljevala, kako težko in hudo je otrokom, ki so brez staršev.

Nataša Rejc

3. razred

Moj oče je hodil v italijansko šolo. Učiteljica je bila Italijanka in slovenskega jezika ni znala. Bila je dobra in je imela svoje učence zelo rada.

Šele sedaj, ko se v šoli učimo o naših krajih nekoč, razumem, zakaj je moral moj oče obiskovati italijansko šolo.

Rada obiskujem slovensko šolo, ker sem Slovenka. Ne želim, da bi me kdo prisilil govoriti v tujem jeziku.

Lavra Torkar

3. razred

Moj oče se je rodil v revni kmečki družini v Rutu leta 1936. V vojni ga je bilo večkrat strah. Noč in dan je poslušal pokanje pušk in grmenje topov. Mnogokrat sta ga mama ali oče v temi peljala na varno v klet. Spominja se zvezanega partizana Jožeta Makuca, ki so ga sovražniki peljali skozi vas in na poti v Stržišče ustrelili. Tudi otroci so morali gledati ustrelitev.

Jaz si ne želim vojne in vsem otrokom na svetu želim mir in srečo.

Klemen Bizalj

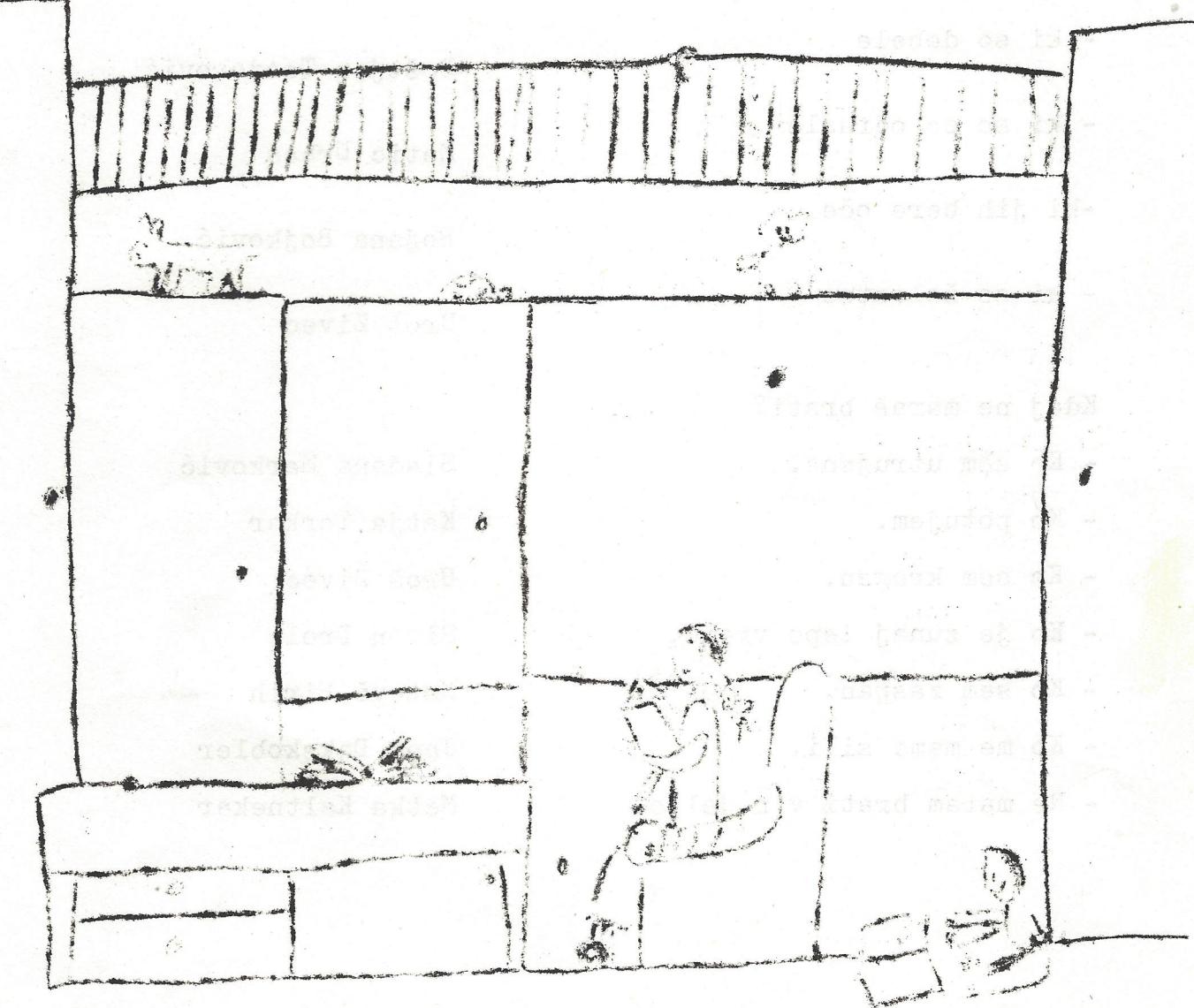
3. razred

Svobodni smo. Hodimo v šolo in se brezskrbno igramo. Očetje in matere hodijo v službo. Imamo dovolj kruha. Letala na nebuh mirno letete.

Želim, da bi prenehale vojne in da bi bili vsi otroci vsega sveta svobodni in srečni in se jim ne bi bilo treba ničesar batiti.

Biljana Milošević in Uroš Brovč

4. razred

Sainte Marguerite
Grenad

TUDI PRVOŠOLCI ŽE BEREMO

Katerih knjig ne maram brati?

NE MARAM BRATI KNJIG,

- ki pišejo o vojni

Simon Drole

- ki so debele

Boštjan Teodorović

- ki so za odrasle

Matic Urbas

-ki jih bere oče

Bojana Bojković

- ki so žalostne

Uroš Živec

Kdaj ne maraš brati?

- Ko sem utrujena.

Slađana Marković

- Ko potujem.

Katja Torkar

- Ko sem kregan.

Uroš Živec

- Ko je zunaj lepo vreme.

Simon Drole

- Ko sem zaspan.

Matevž Pirih

- Ko me mama sili.

Jana Dakskobler

- Ne maram brati v nedeljo.

Metka Kaltnekar

Knjige imam zelo rada. Izposojam si jih v knjižnici. Nikoli ne pišem po njih. Pri branju nanje pazim. Vrnem jih čiste. Najljubše so mi partizanske povesti in pravljice. Če knjiga zame ni primerna, je ne berem z veseljem. Imam tudi svoje knjige. Hranim jih v knjižni omari. Ko bom velika, si bom kupila mnogo knjig.

Klementina Mlakar, Branka Trpin
in Katja Jensterle
3. razred

Tekmujem za bralno značko. Prebral sem knjigo Lukec in njegov škorec. Glavnemu junaku je ime prav tako kot meni. V knjigi France Bevk opisuje dogodivščine Lukca in Klepca. Zgodba je napeta in prijetna za branje. Zato mi je knjiga postala prijateljica. Vedno pa ni bilo tako. Branje mi ni dišalo, zato sem izbiral tanjše knjige. Do danes sem prečital 120 knjig.

Luka Burgar
3. razred

Prvo knjigo sem dobil za dedka Mraza. Prinesla mi jo je tetta. Bila mi je zelo všeč. V njej je bilo polno slik. Ogledal sem si jo in prosil mamo, da mi jo prebere. Napeto sem poslušal in vmes spraševal. Knjigo mi je potem večkrat prebrala. Rad sem jo pokazal tudi drugim. Ker sem jo stalno listal, se je tudi obrabila in raztrgala. Tako mi je od prve knjige ostal le še spomin.

Klavdij Mavri
4. razred

UČENCI 2. RAZREDA RAZMISLJAJO O KNJIGAH

KNJIGE IMAM RAD-A, KER:

- so moji tovariši in moje učiteljice. Knjige rad berem, da si bom prislužil bralno značko.

Primož

- iz njih lahko berem in znam več kot takrat, ko še nisem znala brati.

Lojzka

- me veliko naučijo. Knjige mi pomenijo več kot rože.

Vida

- se z njimi učim. Za branje so lepe in koristne, niso pa lepe strgane knjige.

Jelenko

- so zanimive. Nekatere so žalostne, nekatere pa vesele.

Najbolj zanimiva knjiga je leksikon.

Aleksej

- se z njimi naučim brati. Če ne bi bilo knjig, ne bi poznali črk, ne bi znali pisati. Tudi šol in knjižnic ne bi bilo.

Roman

- ker so naše učiteljice. V njih najdem marsikaj zanimivega.

Mateja

- Knjig nimam preveč rad, ker je v nekaterih preveč, v nekaterih pa premalo branja. Knjige, ki priповедujejo o morskih živalih, so predebele.

Boštjan

V dnevni sobi imamo veliko knjižno omaro, ki je polna knjig; zgodovinskih, leposlovnih, priročnikov in slikanic.

Če sem poštena, jih poznam zaenkrat le majhen del. Za zdaj berem namreč le slikanice in mladinske knjige.

Nekaj knjig je tudi povsem mojih. Te sem dobila za darilo ali pa kot nagrado na tekmovanjih. Prvo knjigo sta mi kupila brat in sestra, ko sem bila še zelo majhna. Ima rumene platnice in v njej so slike živali. Knjiga mi je drag spomin.

To knjigo imam seveda zelo rada, vendar pa ne morem reči, da mi je najbolj všeč. Kako bi mi tudi bila, saj je to knjiga za najmlajše, jaz pa sem medtem že zrasla!

Zelo rada berem knjige. Kot dobre prijateljice so mi, ob njih preživim veliko svojega prostega časa. In ne samo, da se ob njih razvedrim, iz njih se veliko koristnega naučim.

Polonca Kenda

4. razred

ŠOLARČEK IZPOD ČRNE PRSTI je glasilo pionirskega odreda "France Bevk" na osnovni šoli "Simon Kos" Podbrdo.

LETNO: XXIII.

ŠTEVILKA: 1

UREDNIŠKI ODBOR: učitelji nižjih razredov

ILUSTRACIJE: Dejan Kos, Tanja Florjančič

TIPKALA: Ivanka Gatej

Pri končnem oblikovanju so sodelovale tudi praktikantke:
Ines Dakskobler, Suzana Torkar, Branka Černigoj in
Helena Kaltnekar